

ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಿದ್ದೇ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಿದ್ದು.

ಇದನ್ನಲ್ಲಾ ಕೇಲಿಸಿಕೊಂಡ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ರಾಮಣ್ಣ ಸುಮಹನೇ ಶರ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ್ ಸಿಟಿ ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರೋ ಇಡೀ ಜಾಗವೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತ. ಅಲ್ಲೇ ಅವರು ಇವನ್ನಲ್ಲಾ ಶುರು ಹಕ್ಕಿಳ್ಳಾರ. ಅದಾನಿ, ಅಂಬಾನಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿಂಬಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಂಗ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಹೆಲಿಪ್ಪಾಡೋ, ಘಾಮಹಣ್ಣೆ ಮಾಡುತ್ತ. ಮೋರೋ, ರಿಲೀಯನ್ಸ್, ಬಿಗ್ ಬಜಾರ್ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತು ಹಬ್ಬಿತ್ತಾವ. ನಿನ್ನ ತಲೆಮಾಲ ಮೇರೋ ಇನ್ನೇ ಇಂಡಿಯಾದ ವಿಮಾನ, ಹೆಲಿಕ್ಯಾಪ್ಟ್ರೋ ಹಾರಾಡ್ವ, ಅವರೇನಮಾಡ್ಡಿ? ಏನ್ ಭಂಡಾರದ ಜೋಜರ ಪಡಲಿಗೆ ಹೊತ್ತೊಂದು ಉಂಟೋ ಉಂಟೋ ಅಂತಾ ಕೂರಿಕ. ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಡ್ರೋನ್ ಸುತ್ತುತ್ತಾವ. ಅವು ನಿನಗ ಕಾಣಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನಂತಹ ನರಿಳಿತ್ಯ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ನಡಿ,ನಡಿ... ಸುಮುನಾ ಉರಿಗಣ್ಣ ಅಲ್ಲ, ಬರಿಗಣ್ಣನಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು ಸಾಹೇಬ್ ಸೂಟಿಲ್ಲಿರೋ ಮೇದಿ ಹೆಸರಿನ ಅಕ್ಕರವು ಕಂಡಿರಬಾರದು ಹಾಗಿರುತ್ತೇ ಅವರ ಸ್ವಾರ್ಥ್ ಸಿಟಿ ಪ್ಲಾನ್.

ಕೇಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅವರೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರ. ನಿನ್ನ ಪಲ್ಲಿಕ್ಕಿ, ನಿನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಗದ್ದೀಗೆ, ನಿನ್ನ ಅಗ್ನಿಪುಂಡ, ನಿನ್ನ ಜಂಡೆವು, ನಿನ್ನ ಕಂಬ, ಜಾಗಟೆ, ಗಂಟೆ, ಗಭರ್ಗಣಿಯಿ ತೊಟ್ಟಿಲು ಒಂದಾ ಏರಡಾ ಏನ್ ನಿಂನ ತಲೆಮ್ಯಾಲ ಇಂಟೊಂದು ಕುತ್ತೋಂತಿ. ಎಲ್ಲಾ ಅವರೇ ನೋಚೊಳ್ಳಾರ. ಮಾನ ಇಲ್ಲದ್ದ. ಅಬರಗೇಡಿ. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗ ಮಾತಾಡ್ಡಿ. ಖಿಬರ್ ಬಿಕೋ ಇಲ್ಲೋ ನಿನಗ... ಬ್ರೂಟಿ ಸಲುನೋ ಮಾಜೋ ಪಾಲರೋಗೆ ಹೋಗೋರು ಯಾರು? ನಾವು ನಿಂವು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿತ್ತಾ, ಸ್ವಾರ್ಥಾಗಿಯೋದು ಅಂದ್ರ, ಸ್ವಾರ್ಥಾಗಿ ಹಣ ಖಚ್ ಮಾಡುವುದು. ನನಗ ಎಲ್ಲಾ ಗೋತ್ತೇ. ಅದು ನಿನಗೂ ಗೋತ್ತೇತಿ ಅಡಕ ನಾವು ಹಿಂಗಾ ಇರೋದು. ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಬುಡ್ಡಾ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿತ್ತೆ. ಅಯ್ಯ ಇರುವಲ್ಲಕ್ಕು... ಏನೋ ಹೇಪರ್, ಟಿ.ವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸುಧಿನ ನಾನು ಬಾಯಿ ಸುಮ್ಮಿರಲಾರದ ನಿನ್ನ ಅರಳೀಕಟ್ಟಿ ಮಾಲೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪಾಯ್ಯ ನೋಡು. ಅವನ್ನು ನಿಂನು ನಿನ್ನ ಗಭರ್ಗಣಿಯೋಳಗೂ ತೋಗೊಂದು ಹೋಗೋ ಜರೂರು ಏನಿತ್ತು?

ಪಾಪ ಸಿದ್ರಾಮಣಿನಾದರೂ ಒಂದಿಪ್ಪ ಅನ್ನಭಾಗಿನ್ನಾದರೂ ಹೊಟಾನಪ್ಪ. ನೋಡಾಡ್ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಂದೆನಾ ಬದು ಗ್ರಾಂಟಿಗಳೂ ಬಂದ್ದು. ಇದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾರ್ಥ್ ಹಳ್ಳಿ ಮಾಡ್ಡಿನಿ ಅಂತವನೆ. ಅದು ಆದರೆ ನಿನಗೊಂದಿಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಿ ಸಿಗಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯಾರು ಕಂಗಳಿಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಮಾರಮಾಜ್ಜೆ...ನಿಂನು ಹಿಗೇ ಮನ್ನ ಕೀ ಬಾತೋ ಅನೋಡಿತನಾ ಕೇಶಿ ಹೊಡ್ಡಂತನಾ ಹೋಕ್ಕೆ ಹಸ್ಯಂದು ಕುತ್ತಬೇಕು. ನಿನಗ ಅದೇ ಗತಿ. ಇದೂ ಒಂದ ಉಂದಿನ ಕಡ್ಡಿನಾ ಗತಿ. ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದೂ ಕೋಳಿ ಕುರಿ ಮಷಾಲೆ. ಇಲ್ಲಂದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆ ದಬಾ ಹಾಕೊಂದು ಅರಲಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲೊಂದು ಬಿಡುವಂತಿ.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು... ಸಿಟೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರು ಇರ್ದಾರಲ್ಲಾ, ಅವರಿಗೆ ಬಾದಾಮಿ, ಗೋಡಂಬಿ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ, ಬಾಳಹಣ್ಣ ಜೇನುಪುಪ್, ಆಕ್ಷ ಹಾಲು, ಉತ್ತತಿ, ಬಣಹೊಬ್ಬರಿ, ತುಪ್ಪಾ, ಹಣ್ಣಹಂಪಲು ಏನ್ ಸುಖಬೇ ಮಾರಮಾಜ್ಜೆ.. ನೀ ಅಲ್ಲಾದರೂ ಇರಬಾದಾ. ಈಗೇನಾಯ್ಯ ನಡಿ. ನಿಂನು ಸಂಪಿಧಾನ ನೀಡಿರೋ ನಾಮಾಜಿಕಹಕ್ಕನ್ನು ಕೇಳಿಬಿಡು. ಅವರ ಸವಲತ್ತುಗಳನು ನಿನಗೂ ಕೊಡಿ ಅಂತಾ ಒಂದು ಅಜ್ಞ ಗುಜರಾಯಿಸು. ಆ ಕಾವೆಟಿ ಎಲಾಡುಹಾಕು ಎಲಾಡುಹಾಕು ಅದರಿಂದ ಇಗಲ್ಲಿ ಇನ್ನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕಾದರೂ ನೀ ಸಾಯೋದರೋಳಗ ಅದು ಇಸ್ತಿಮೆಂಟ್ ಆದರ ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿ ಏಂಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಅದು ಸಿಗುತ್ತೇ. ಎವ್ವು ಅಂತಾ ಈ ಹಾಳು ಕೊಂಪೇಲಿ ಇರೋದು. ನಿಂನೇ ಇವತ್ತು ಇದ್ದಿಯಾ, ನಾಳೆ ಸಾಯ್ಯಿಯಾ ಹೇಡಲ್ಲೋ ಅಂತಾ ರಾಮಣ್ಣ ಮಾರಮ್ಮೆನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಮಾತು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಆಕೆ ಹೌದೆಂಬತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಇತ್ತ ಭಕ್ತರು ಒಂದೇ ಸಮನೇ ನಡಗುವ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಆಶೀರ್ವಾದ ತೇಗುಮೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾರೇ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರೂ, ಅವಳ ಮನಸಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ್.... ಅನೆ ಬಿಗುರೋದಯೆಯಿತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥ್ಸಿಟಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸೋ ಲೆಕ್ಕಾಭಾರ ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತರಿಂದ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಂದುಕೊಂಡ ಭಾವನಗೆಲಿಗೆ, ಕಂಡ ಕನಸಿಗೆ ಇನ್ನಪ್ಪು ಖಿಸುವು ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಹೇಗೋ ಬಿಡುಕಲೇಬೇಕು. ಬಿದಲಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು